

หัตถยา เกื้อสกุล 2554: บทบาทการเป็นสื่อกลางของประสิทธิภาพร่วมของครูใน
ความสัมพันธ์ระหว่างการเสริมพลังอำนาจและความผูกพันของครูที่มีต่อโรงเรียนเอกชน
ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ภาควิชาการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์วินัย คำสุวรรณ,
วท.ด. 201 หน้า

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทการเป็นสื่อกลางของประสิทธิภาพร่วม
ของครูในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการเสริมพลังอำนาจครู และความผูกพันของครู
ที่มีต่อโรงเรียน และศึกษาตัวแบบความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเส้นของการเสริมพลังอำนาจครู
และความผูกพันของครูที่มีต่อโรงเรียน ซึ่งมีประสิทธิภาพร่วมของครูเป็นตัวแปรคั่นกลาง
กรอบแนวคิดในการวิจัย กำหนดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้งสี่ของตัวแปรการเสริมพลัง
อำนาจครู และตัวแปรความผูกพันของครูมีประสิทธิภาพร่วมของครูเป็นตัวแปรคั่นกลาง โดยตั้ง
สมมติฐานว่า การเปลี่ยนแปลงของความผูกพันของครูที่มีต่อโรงเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงจาก
ปัจจัยการเสริมพลังอำนาจทั้งสี่ปัจจัย และทางอ้อมผ่านประสิทธิภาพร่วมของครู การเก็บรวบรวม
ข้อมูลใช้แบบสอบถามการเสริมพลังอำนาจครู ประสิทธิภาพร่วมของครู ความผูกพันของครูที่มี
ต่อโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูโรงเรียนเอกชนที่สอนในระดับอนุบาล และประถมศึกษา
ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2,016 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ตัวแบบสมการ โครงสร้าง

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทั้งสี่ด้านของการเสริมพลังอำนาจมีอิทธิพลทั้งทางตรง และ
ทางอ้อมต่อความผูกพันของครูที่มีต่อโรงเรียน เมื่อมีประสิทธิภาพร่วมของครูเป็นตัวแปรคั่นกลาง
ทั้งนี้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบความผูกพันของครูที่มีต่อโรงเรียนซึ่งเป็นเสมือนชุมชนการเรียนรู้
วิชาชีพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของความผูกพันของครูที่มีต่อโรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงสูง
เมื่อประสิทธิภาพร่วมของครูเป็นตัวแปรคั่นกลาง โดยตัวแบบสมการ โครงสร้างเชิงเส้นตาม
สมมติฐานสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งความแปรปรวนของความผูกพันของครู อธิบาย
ได้ด้วยตัวแปรที่อยู่ในตัวแบบสมการ โครงสร้างได้ร้อยละ 81

ลายมือชื่อนิติกร

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก